

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 358. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321578024864/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

HIALTE¹⁾

Han er død . . . men hans Rygte er stort og evigt
 . . . I evige Bauta Steene skal Rolfs Helte-Gjerninger
 indgraves, og efter tusinde Vintre skal Skialderne
 endnu synge om hans Fromhed og Gavmildhed . . .⁵
 hvorledes han nedlagde den gjerrige Rørik . . . og
 delte alle de i mange Aar sammenskrabede og
 bevogtede Skatte imellem sine gode Krigsmænd . . .
 Thi aldrig var ham nogen Ting saa kier, at han jo
 delte den med sine Venner . . . Han agtede ikke¹⁰
 Guld meer end Aske . . . heller er det ikke for Guld,
 at man kløber et stort Navn og mange Aars Ihu-
 kommelse . . . og modig var han medens han le-
 vede, og dristig og rask mod sine Fiender, som Ør-
 nen . . .²⁾ Ha, nu trodse hans Mordere imod os¹⁵
 . . .³⁾ Men vi vil døe glade, og som Mænd vil vi døe
 med vor Konge . . . at ingen Tegn sees hos os til
 Frygt . . . og døe? . . . Naar vore Legemer ere bort-
 smulrede i Støv, da skal vor Dyd og vor Troeskab
 gjøre os udødelige . . . Ha Biarke, min Biarke, hvor-²⁰
 ledes gaaer det da til, at du ikke vil vogne, da jeg
 nu tredie Gang har raabt paa dig? . . .

NIENDE OPTRIN

DE FORRIGE. BIARKE OG NOGLE ANDRE DANSKE

KIEMPER

23

BIARKE⁴⁾

Flyer da Niddinger! . . .⁵⁾ Hvorfor raaber du
 stærke Hialte saa høit paa mig, at jeg er Kong
 Rolfs Svoger? . . . den, som har meget i Munden er
 sielden den duelligste . . . Ikke har Biarke Lyst at³⁰
 sove, heller ikke at tale meget, hvor det gielder

1) Han vogner, som af en Drøm.

2) Der høres Bulder af kiempende bag Scenen, men det bliver strax stille igjen.

3) Efter en kort Pause trækker han sit Sværd og beseer det, og siger³⁵ det efterfølgende med en større Roelighed og Munterhed end noget af det forrige.

4) Dette raaber Biarke ud af Skuepladsen.

5) Han løfter Visiret op og giver sig tilkiende.

om, at bruge sin Arm . . Men ti Mænd, som min
døde Svoger gav mig, at føre i mit Vaaben, skal
jeg endnu ofre ham! . .

HIALTE

5 Ak Biarke! . . din Svoger . . min Konge . . der
ligger han.

BIARKE

Jeg veed det, at han er død . . Men jeg vil ikke
see ham, førend i Valhal . .

10 RUDE¹⁾

Biarke, min Biarke! . .

BIARKE

Jeg hører Valkyriens Røst . . Hvad vil denne yn-
dige Stemme her? . . denne mig bekendte Musik,
15 som saa ofte optændte mig til de retfærdige Gu-
ders Lov-Sange, eller dyssede mig i Søvn imellem
Brødre, og tilhvislede mig Drømme om Dydens
Belønning?

RUDE

20 Ingen Drømme, min Biarke . . Du føler i dette
Øieblik at det er meer end Drømme . . Siig mig,
svulmer ikke dit Hierte? . . opløftes din Siel ikke
til Guderne . . nu da du bløder for din Konge? . .
Men du bløder stærkt . . kom, at jeg med min skiel-
25 vende Haand, maae forbinde dine Saar! . .

BIARKE

Og hvortil min Rude, behøves det? . .

RUDE

Til Skræk for Forræderne, og en seierrigere Død
30 for dig . .

BIARKE

Fortreffelige Rude! . . Ha! . . Har jeg ikke fortient
dig før, dig ædleste, dig min Konges eneste Syster,
da vilde jeg nu, om jeg havde tusende Liv og om
25 tusende Liv kunde fortjene dig . . Men det meeste
Blod, som du seer, er forræderisk Blod . . du skal
ikke besmitte dine Hænder dermed, ikke de rene-

¹⁾ Hun springer op og slaar Hænderne sammen.

ste Hænder . . Ved Rolfs Siel, Hænder, som aldrig bleve opløftede uden til Gudernes Priis, eller til Glæde for dem, som boe paa Jorden! . . Ha i frimodige Danske Mænd, følger nu mit Raad, og aflegger eders Harnisk, kaster eders Skjolde paa Ryggen, og strider saa med det bare Bryst . . binder Armbaad om eders Hænder, at i kan slæedes haardere! . . og enhver træde dristig mod sine Fiender og agte det for den største Lyksalighed at hævne sin Konges Død! . . Nu Brødre! . . nu min Hialte! . . Hvor er nu den stortalende Mand, som tilforn raabte paa mig saa stolt, som om han havde tolv Mænds Styrke? . .

HIALTE

Hvor du er min Biarke, er jeg ikke langt borte¹⁾. 15

TIENDE OPTRIN

RUDE. SIGNE OG ALUILDE

RUDE²⁾

En Ven, som min Biarke er den største Trøst i slige Ulykker . . 20

SIGNE³⁾

En elsket, som min Hialte, gjør Fare behagelig for den frygtsomme . .

ALUILDE

Jeg alene, jeg er ulyksalig . . Viggo, Viggo, Forræder! . . Væ mig, at jeg nogen Tid har kundet elske dig! . .

SIGNE

Gjør Helten ingen Uret, Aluilde! . . Hvorledes kan den være en Forræder, som elsker dig? . . 30

ALUILDE

Ha! . . jeg vil ikke svare! . . men Frigga hør mit Løfte! . . før skal denne Dolk igiennemstøde mit Hierte; førend det et Øieblik skal føle andet, end Foragt for den frygtsomme, for den som skiuler 35

¹⁾ De gaae.

²⁾ Efterat hun har fulgt Biarke nogen Tid med Øinene.

³⁾ Som ligeledes har seet efter Hialte.